

Barbara Kryda

Członkowie honorowi Towarzystwa

Rocznik Towarzystwa Literackiego imienia Adama Mickiewicza 13, 139-140

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Barbara Kryda

CZŁONKOWIE HONOROWI TOWARZYSTWA

Zgodnie z tradycją i uprawnieniami statutowymi Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza, Zarząd Główny ma prawo zgłaszać na Zjazdach Delegatów kandydatury wybitnych twórców i historyków literatury na członków honorowych Towarzystwa. Przyznano ten tytuł w latach ubiegłych Konradowi Górskiemu, Julianowi Krzyżanowskiemu, Maksymowi Rylskiemu, Mieczysławowi Jastrunowi, Claude Backvisowi, Zofii Szmydtowej, Zygmuntowi Szweykowskiemu i in. Na ostatnim Zjeździe wysunięto propozycje przedstawienia kandydatur prof. Edmunda Jankowskiego i prof. Eugeniusza Sawrymowicza. Chcemy dziś dołączyć do nich jeszcze trzy kandydatury: prof. Zdzisława Libery, prof. Wiktora Weintrauba i prof. Czesława Zgorzelskiego. A oto krótka motywacja wniosku:

Prof. Edmund Jankowski, twórca i kierownik Archiwum Elizy Orzeszkowej w Instytucie Badań Literackich PAN jest autorem monografii grodzieńskiej pisarki i niestrudzonym wydawcą jej wzorowo przygotowanej korespondencji. W swych pracach prof. Jankowski udostępnił obfite materiały do dziejów literatury i kultury polskiej XIX w., a jednocześnie zrealizował nimi precyzyjnie określona koncepcję edytorstwa naukowego. Aktywnie uczestnicząc w ogólnopolskim życiu polonistycznym, prof. Edmund Jankowski w sposób najżywszy związał się z działalnością Towarzystwa, którego sekretarzem był w latach 1950 - 1955, a wiceprezesem, inspirującym jego prace, nieprzerwanie przez lat dwadzieścia.

Centralnym tematem pracy badawczej prof. Eugeniusza Sawrymowicza jest życie i twórczość Juliusza Słowackiego, widziane w kontekście kultury polskiego romantyzmu. Współwydawca *Dzieł Słowackiego* i edytor jego *Korespondencji*, autor *Kalendarza życia i twórczości* oraz popularnonaukowej monografii Juliusza Słowackiego, a także wielu rozpraw analitycznych, znany jest szerokiej rzeszy polonistów również jako autor podręczników, opracowań metodycznych, popularyzator literatury i kultury polskiej. Profesor Uniwersytetu Warszawskiego, od wielu lat wiceprezes naszego Towarzystwa, niestrudzenie rozszerza krąg od-

działywania Towarzystwa oraz z najgłębszą troską uczestniczy w pracach nad nowym kształtem polskiej oświaty.

W dorobku historycznoliterackim prof. Zdzisława Libery, prócz prac dotyczących głównej dziedziny badań naukowych (*Problemy polskiego Oświecenia, Kultura i styl; Życie literackie w Warszawie w czasach Stanisława Augusta*; wydania pism J. Śniadeckiego, *Wspomnień* F. S. Dmochowskiego, współpraca przy wydaniu pism S. Konarskiego; Antologia poezji polskiej XVIII w.) znajdują się również studia nad Mickiewiczem, Norwidem, Dąbrowską. Profesor Uniwersytetu Warszawskiego, autor i współautor podręczników szkolnych i uniwersyteckich, dla wychowanków swoich stanowi wzór nauczyciela, głęboko zainteresowanego działalnością upowszechniającą naukę o literaturze w różnych środowiskach odbiorców. Wieloletni prezes Warszawskiego Oddziału i członek Zarządu Głównego Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza, w żywych i częstych kontaktach z Oddziałami prezentuje najszerszym kręgom polonistów swój dorobek badawczy i wsparty osobistym przykładem model kultury humanistycznej.

Prof. Wiktor Weintraub w ciągu blisko pięćdziesięcioletniej pracy naukowej (debiut 1929) wzbogacił znacznie dorobek historii literatury polskiej, zwłaszcza pracami o jej najwybitniejszych poetach: Janie Kochanowskim (*Rzecz czarnoleska*, 1977) i Adamie Mickiewiczu (*The Poetry of Adam Mickiewicz*, 1954; *Profecja i profesura, Mickiewicz, Michelet i Quinet*, 1975). Ostatnio wydana książka *Od Reja do Boya* (1977) w tytule już sygnalizuje obszar objętego badaniami zakresu polskiej literatury. Ponadto licznymi publikacjami za granicą spopularyzował problemy historii literatury polskiej i wniósł trwały wkład do wzbogacenia dorobku i autorytetu polonistyki poza granicami kraju.

Wśród celów naszego Towarzystwa Statut wymienia „wydawanie krytyczne i popularnonaukowe dzieł wybitnych pisarzy polskich, ze szczególnym uwzględnieniem Adama Mickiewicza”. W długiej historii Towarzystwa niewielu jego członków tyle dla realizacji tego celu zrobiło co prof. Czesław Zgorzelski, wydawca naukowej edycji *Wierszy Mickiewicza*, którą liczyć trzeba wśród najwybitniejszych dzieł filozofii polskiej. Tę edytorską zasługę wymienić trzeba na pierwszym miejscu, gdyż taki właśnie sposób wzbogacenia wiedzy o Mickiewiczu – przez dostarczanie badaczowi, czytelnikowi, jego tekstów w kształcie możliwie bliskim intencjom poety – jest zgodny z najlepszą tradycją naszego Towarzystwa. Na drugim miejscu wymienić trzeba książkę *O sztuce poetyckiej Mickiewicza* – studia w niej zawarte składają się na pierwszą monografię liryki poety. Nie mniej ważne są także prace prof. Zgorzelskiego na temat innych poetów romantyzmu, jego badania nad konwencjami gatunkowymi, a także sfera działalności pedagogicznej (jako profesora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego) oraz zasługi na stanowisku Prezesa Lubelskiego Oddziału i członka Zarządu Głównego Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza.

Przypominając w ten sposób zebranych w skrócie sylwetki Kandydatów, stawiam wnioski o nadanie Im tytułu członków honorowych naszego Towarzystwa.